

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
17 липня 2018 р.

ВИСНОВОК
про невідповідність судді
Окружного адміністративного суду м. Києва
Погрібніченка Ігоря Миколайовича
критеріям доброчесності та професійної етики

Критеріями доброчесності та професійної етики є цінності, відображені у Бангалорських принципах поведінки суддів, на основі яких було розроблено Кодекс суддівської етики. Проаналізувавши інформацію про суддю, Громадська рада доброчесності виявила факти, які свідчать про недотримання суддею цих цінностей.

За критерієм “Чесність і непідкупність”.

У Єдиному державному реєстрі судових рішень за 2013 рік містяться постанови і ухвали Окружного адміністративного суду м. Києва, які винесені суддею. Проте, за інформацією, яка є в суддівському досьє, в цей період суддя перебував за кордоном:

- [Постанова](#) від 26.04.2013 у справі № 826/4015/13-а;
- [Постанова](#) від 08.05.2013 у справі № 826/4193/13-а;
- [Ухвала](#) від 30.09.2013 у справі № 826/12406/13-а.

У Єдиному державному реєстрі судових рішень за 2014-2015 роки також наявні рішення, в період прийняття яких суддя перебував за кордоном.

Бангалорські принципи поведінки суддів визначають, що дії та поведінка судді повинні підтримувати впевненість громадськості у чесності судових органів (п.3.2).

За критерієм “Дотримання етичних норм”.

1. Відповідно до інформації з декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за [2015](#) рік суддя з 22.06.2004 володіє квартирою загальною площею 46,4 кв.м, яка знаходиться у м. Київ. Цю квартиру він отримав як працівник прокуратури та приватизував її.

Незважаючи на наявність житла, у 2012 році суддя отримав службову квартиру площею 126,8 кв. м. Відповідно до Протоколу засідання Житлово-побутової комісії Окружного адміністративного суду міста Києва від 14.11.12 підставою для надання службової квартири стало те, що суддя потребує поліпшення житлових умов, оскільки в однокімнатній квартирі проживає разом з сестрою, мамою, батьком та дідусем (додаток 5).

Однак вказаний суддею склад сім'ї викликає сумніви, оскільки у деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за [2012](#), [2013](#), суддя вказав членом сім'ї лише сестру Погрібніченко Ю.М. Отже, суддя вказав неправду або у декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, або у документах, які він подав для отримання службового житла. Враховуючи, що відповідно до інформації, яку суддя повідомив на співбесіді у Вищій кваліфікаційній комісії суддів, його батьки живуть у Луганській області, де займаються сільським господарством, малоімовірно, що вони проживали разом з ним в однокімнатній квартирі у м. Київ.

Мати судді, Погрібніченко В.С., на підставі договору купівлі-продажу від 17.09.2009 придбала житловий будинок площею 202,9 кв.м у с. Маршалівка Київської області. У квітні 2009 року мати судді видала йому довіреність на право придбати будинок та земельну ділянку під ним. Відповідно до декларації судді за [2016](#), [2017](#) роки цей будинок знаходиться у його користуванні. Це дає підстави стверджувати, що саме суддя підшукував та укладав договори купівлі будинку від імені матері і після купівлі саме він користувався ним, у т.ч. на момент отримання службової квартири.

Про відсутність потреби у судді в службовому житлі свідчить і той факт, що після виведення квартири з числа службових суддя перестав нею користуватись. Ввідповідно до даних розслідування "[Наші гроші з Денисом Бігусом](#)" (див. 0:09:17) в отриманій суддею квартирі проживає сестра судді зі своїм чоловіком.

На підставі викладеного можна зробити висновок, що ані суддя, ані його мати не мали необхідності в отриманні квартири та не потребували поліпшення житлових умов. Проте, суддя використав своє службове становище для отримання безкоштовно вартісної нерухомості за рахунок державних коштів з метою її передачі члену своєї сім'ї.

2. Суддя використав сумнівний спосіб виведення вказаної службової квартири з числа службових. Це відбулось на підставі [Постанови](#) Київського окружного адміністративного суду від 12.12.2013 у справі №810/6507/13-а, якою було зобов'язано Голову Окружного адміністративного суду м. Києва виключити жиле приміщення з числа службових та надати ці квартир у постійне користування.

На переконання Громадської ради доброчесності, практика виведення житла з числа службових суперечить діючому законодавству та є способом обходу заборони на набуття такої квартири у власність. Відповідно до п.6 Положення про надання службових жилих приміщень і користування ними в Українській РСР, затвердженого постановою Ради Міністрів УРСР від 04.02.1988 № 37 жиле приміщення виключається з числа службових, якщо відпала потреба в такому його використанні, а також у випадках, коли в установленому порядку воно виключено з числа 4 жилих. Жодної з підстав для виведення житла з числа службових не було.

Такий спосіб набуття квартири викликає значний суспільний [резонанс](#) та недовіру у суспільства до усього суддівського корпусу.

Відповідно до ст. 2 Кодексу суддівської етики суддя не має права використовувати своє посадове становище в особистих інтересах чи в інтересах інших осіб та не повинен дозволяти цього іншим. Рада вважає, що володіння службовим житлом без потреби у такому житлі або після того, як така потреба відпала є проявом недоброчесної поведінки та використання посадового становища судді в особистих інтересах.

3. У декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за [2015 рік](#) (паперова форма) суддя вказав право користування службовою квартирою. Проте в електронній декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування за [2015](#) рік ця квартира уже відсутня, як і у деклараціях за [2016](#), [2017](#) роки. Таким чином, суддя порушив законодавство що правил декларування майна.

4. Відповідно до інформації з декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за [2015](#) рік 01.03.2006 суддя набув у власність автомобіль Chevrolet Lacetti 2006 року випуску, проте в деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за [2013](#), [2014](#) роки суддя не декларував зазначений автомобіль.

5. Відповідно до інформації з суддівського досьє 19.09.2014 мати судді Погрібніченко Валентина Степанівна видала довіреність судді на управління та розпорядження усім майном строком до 19.09.2034.

Ч. 3 ст. 46 Закону України «Про запобігання корупції» передбачено, що у декларації зазначаються також відомості про об'єкти декларування, що є об'єктами права власності третьої особи, якщо суб'єкт декларування або член його сім'ї отримує чи має право на отримання доходу від такого об'єкта або може прямо чи опосередковано (через інших фізичних або юридичних осіб) вчиняти щодо такого об'єкта дії, тотожні за змістом здійсненню права розпорядження ним. Дана норма поширюється на суддів.

Враховуючи наведене, суддя повинен був декларувати усе майно, щодо якого він має право розпорядження, зокрема майно його матері.

Мати судді 30.11.2017 на підставі свідоцтва про право на спадщину отримала три земельні ділянки площами 5,7611 га, 1,5293 га, 1,2368 га, які знаходяться у Білокуракинському районі Луганської області. Проте суддею право на це майно не зазначено в декларації особи уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування за [2017](#) рік.

6. Проаналізувавши декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за [2013](#) та [2014](#) роки, а також декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за [2015](#), [2016](#), [2017](#) роки виникають обґрунтовані сумніви щодо відповідності задекларованих доходів способу життя судді.

- 1) У декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за [2013](#) рік суддя вказав загальний дохід у сумі 156 377 грн та суму коштів на рахунку у банку у сумі 36 875 грн. Разом з цим, відповідно до інформації з суддівського дос'є, суддя здійснив 11 закордонних поїздок протягом року загальною тривалістю понад 66 днів (Франція, Німеччина, Нідерланди, Італія, Іспанія, Грузія, Хорватія, Туреччина, Росія).
- 2) У декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за [2014](#) рік суддя вказав загальний дохід у сумі 175 222 грн та суму коштів на рахунку у банку у сумі 21 906 грн. Разом з цим, відповідно до інформації з суддівського дос'є, суддя здійснив 9 закордонних поїздок протягом року загальною тривалістю понад 50 днів (Франція, Німеччина, Нідерланди, Австрія, Швейцарія, Італія, Туреччина, ОАЕ).
- 3) У декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за [2015](#) рік, суддя вказав загальний дохід у сумі 170 990 грн, подарунок у грошовій формі від матері у сумі 400 000 грн. Разом з цим, відповідно до інформації з суддівського дос'є, суддя здійснив 5 закордонних поїздок протягом року загальною тривалістю понад 32 дні (Німеччина, Італія, Туреччина, Литва, Франція). При цьому, станом на кінець 2015 року у судді залишились готівкові кошти у сумі 12000 євро та 18000 доларів (станом на 31.12.2015 року [1 євро = 26.22 грн та 1 долар = 24 грн](#), що в загальній сумі становить 746 640 грн.)

7. Аналіз інформації з суддівського дос'є дає підстави вважати, що суддя приховує майно шляхом оформлення на родичів, а саме на матір, Погрібніченко В.С., 1956 р.н. Зокрема, відповідно до інформації з Єдиного державного реєстру судових рішень

(справа № [826/27974/15](#)), 27.06.2014 мати судді придбала автомобіль Toyota Land Cruiser 200 2014 року випуску. Проте відповідно до інформації з суддівського досьє мати судді не мала доходу у 2012- 2014 роках.

Відповідно до інформації з державного реєстру речових прав на нерухоме майно у 2009 році мати судді придбала житловий будинок площею 202,9 кв.м у с. Маршалівка Київської області.

Бангалорські принципи поведінки суддів визначають, що суддя повинен бути поінформованим про власні економічні інтереси як приватної особи і докласти розумних зусиль для того, щоб бути поінформованим про економічні інтереси членів своєї сім'ї (п. 4.7). Постійна увага з боку суспільства покладає на суддю обов'язок прийняти ряд обмежень, і, незважаючи на те, що пересічному громадянину ці обов'язки могли б здатися обтяжливими, суддя приймає їх добровільно та охоче. Поведінка судді має відповідати високому статусу його посади (п. 4.2).

За критерієм “ Незалежність”.

Відповідно до інформації з Єдиного державного реєстру судових рішень, суддя розглядав справу №826/6578/16 за позовною заявою членкині Вищої кваліфікаційної комісії суддів України Весельської Т.Ф. до Печерської районної в місті Києві державної адміністрації про зобов'язання прийняти розпорядження про затвердження рішення житлово-побутової комісії для роботи із забезпечення житлових умов суддів Вищого адміністративного суду України від 22.02.2016 № 52 про надання квартири в м. Київ та видачу ордеру на квартиру.

Не здійснюючи аналіз рішення, звертаємо увагу на незвично швидкий розгляд зазначеного позову. Так, [ухвалою](#) від 16.05.2016 було відкрито провадження в адміністративній справі № 826/6578/16, а уже [постановою](#) від 30.05.2016 було задоволено позов в повному обсязі.

Бангалорські принципи поведінки суддів визначають, що суддя має дотримуватись незалежної позиції як щодо суспільства в цілому, так і щодо конкретних сторін судової справи, у якій він повинен винести рішення. Суддя виявляє та підтримує високі стандарти поведінки суддів з метою укріплення суспільної довіри до судових органів, що має першочергове значення для підтримки незалежності судових органів. (п.п. 1.2. 1.6.).

Поведінка, яку демонструє суддя, для учасників процесу та інших осіб не є еталоном порядності і справедливості, прикладом чесності, стриманості, врівноваженості. Така поведінка судді підриває упевненість громадян у справедливості судової системи. Суддя не усвідомлює, що перебуває під постійним та пильним контролем громадськості і такий контроль є необхідним.

На підставі викладених фактів Громадська рада доброчесності зробила оцінку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

ПРОТОКОЛ
електронного голосування
рішення про затвердження висновку

17 липня 2018 р. Громадська рада доброчесності затвердила висновок 11-ма голосами з 15 голосів членів Ради.

Самовідвід заявили М. Серeda, М. Соловйова.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)